

§.

Dessa banksedlar skola lyda å följande valörer:

å	$\frac{3}{10}$	Carolin	=	3	mark.
»	$\frac{1}{2}$	Carolin	=	5	mark.
»	2	Caroliner	=	20	mark.
»	5	Caroliner	=	50	mark.
»	10	Caroliner	=	100	mark.
»	50	Caroliner	=	500	mark.
»	100	Caroliner	=	1000	mark.

§.

Ej må banksedlar utfärdas med lydelse att kunna infrias an-
tingen med guldmynt eller med silfvermynt.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

A. O. Wallenberg.

N:o 34.

Af Herr **Wallenberg, André Oscar:** *Om utestutande af § 12
ur Banko-reglementet.*

Denna § förbjuder inköp af guldmynt samt kontrolleradt guld, då Bankens guld tillgång uppgår till en tiondedel af den verkliga metalliska kassan. Guld kan vid några tillfällen anskaffas billigare än vid andra. Om nu något sådant tillfälle yppar sig att erhålla en qvantitet guld på förmånliga vilkor, böra Fullmäktige då, om de eljest anse det för Riksban-

ken fördelaktigt, vara förbjudne att begagna sig deraf endast af den omständighet, att Bankens kassa till en tiondedel befinnes bestå af guld?

På grund af hvad jag anförde, hemställer jag,

att Riksdagen behagade besluta att § 12 må ur Banko-reglementet uteslutas.

Om remiss till Banko-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1869.

A. O. Wallenberg.

N:o 35.

Af Herr **Wærn, Carl Fredrik:** *Om upphörande af fyr- och båkafgifter för fartyg gående emellan inrikes orter m. m.*

Det har länge klagats deröfver, att svenska sjöfarten är snarare i af- än tilltagande, att en högst betydlig del af vår fraktfart besörjes med utländska fartyg och att vår kustbefolkning — långt ifrån att såsom Norges besörja icke blott sitt eget lands, utan äfven sina grannars fraktfart på utländska länder — tyckes sakna all håg för denna förvärfskälla, så att sjelfva den för denna befolkning lämpligaste andel af rikets egen fraktfart, kustfarten mellan inrikes orter, mer och mer besörjes af de städerna tillhöriga ångbåtarna, under det att antalet af landtmän tillhöriga fartyg och båtar minskas.

En väsendtlig orsak till detta beklagliga förhållande ligger utan tvifvel i den mängd af skatter och afgifter, som betunga sjöfarten och gör den mindre lönande. Äfven utländska fartygsredare klaga bittert öfver de höga umgälder, som de måste betala i svenska hamnar.